

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

Τιμή καταχωρήσεως έκαστου στίχ. Α' δελτίος λειπ. 80

Β' δελτίου 70 Γ' 60

Εκδόσεις γνωστοποιήσεως (10 στίχ.) δραχ. 5.

5. ΛΕΠΤΑ 5.

Ενταύθα συνδρομή ετησία δραχ. 44

Εν ταξίδιασιν 46

Εν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρυσά 24

Αἱ συνδρομαὶ τῶν ἐπαρχικῶν πληρωταὶ ἐνταύθα

Ο κύριος

ΚΡΗΣΤΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

(ΙΑΤΡΟΣ)

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 3—5

μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ὁδὸς Μαυρομι-

χλῆ, 2.

Ποσήματα τῶν γυναικῶν, τοῦ

δερμάτος, συφιλιδικὰ καὶ τῶν

υπορροποιητικῶν ὀργάνων. 1681

ΔΗΜ. Π. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΚΟΣΜΩΝ ΤΩΝ

ΚΑΙ ΒΑΚΤΗΡΙΟΛΟΓΟΣ

Πρώην βοηθὸς ἐν τῇ Παθολ. Κλινικῇ τοῦ

Ἐθν. Πανεπιστημίου καὶ παρασκευαστὴς τοῦ

Βακτηριολογικοῦ ἔργαστηρίου τοῦ διαση-

μοῦ καθηγητοῦ κ. Grancher ἐν τῇ

νοσοκομίᾳ τῶν παιδῶν ἐν Παρίσι

Ἄρτι ἐπανακάμψας ἐκ Παρίσιων μετὰ τρι-

τῇ εἰδικῇ σπουδῇ τῶν νοσημάτων τῶν

παιδῶν, παρὰ τοῖς εἰσὶν καθηγηταῖς κ.

Grancher, Marfans, Lanelongue,

Brun, καὶ ἐν ταῖς Κλινικαῖς τῶν διασημῶν

παιδιάτρων κκ. Jules Simon, Comby, Kir-

nisson, Descoizilles, Sevestre καὶ

Variot.

ΔΕΧΕΤΑΙ καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 8—11

π. μ. καὶ 2—4 μ.μ. Τοὺς δὲ ἀπόρους δωρεὰν

Περίτνην καὶ Σάββατον ἀπὸ τῆς 9—11 π.μ.

Θεραπεία τῶν νοσημάτων τῶν παιδῶν διὰ τῶν

νεωτέρων μεθόδων.

ΒΑΚΤΗΡΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐν Ἀθῆναις

Ὁδὸς Ἀγ. Εὐφρόνης ἀριθ. 24. 1875

ΚΟΝΙΑΚ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Τὸ περιζήτητον καὶ ὀνομαστόν διὰ τὴν

γνησιότητα καὶ παλαιότητα τὸ ἀμυλλώμενον

πρὸς τὰ ἐκλεκτότερα εὐρωπαϊκὰ Κονιάκ τοῦ

ἐν Χαλκιδί ἐργοστασίου τῶν ἀδελφῶν Δεδί-

τη καὶ Σα εὐρίσκεται εἰς ἀποθήκην Σώλων

Πατρὸς ἀντικρὺ χρηματιστηρίου, χαρτοπα-

κίτου ἀδελφῶν Ρακοπούλου ἀντικρὺ ἐνοδο-

εῖου Στέφανος, ἰδιωτικοῦ πωλείου Γ. Πίτα

ὁς Στάθου, παντοπωλείου Γ. Ζωγραφίδου

ἀντικρὺ μεγάλῃς οἰκίας Μελά, παντοπωλείου

Σαράντη Ζαχαρία Μεταξουργεῖον, παντοπω-

λείου Παναγ. Ζαχαρία Κολωνάκι. 1692

ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΓΟΥΤΑΚΗ

74 Ὁδὸς Αἰόλου (παρὰ τῇ Ἀγίᾳ Εὐφρόνῃ) 74

Νεωτὴν συλλογὴν ἀπὸ γαλλικῶν καλο-

καιρινῶν ἐκλεκτῶν εἰς ὅλα τὰ εἶδη καὶ

τὰς ποικιλίας, ἐσθάρακα, κάλτσας, στε-

ρεαῖς, υποκάμισα τῆς ἐποχῆς ἐκλεκτὰ διὰ

τὸ γυστὸ καθὼς καὶ τῆς κολας κομψο-

τάτα, φοκὶλ ἐπιστήθια, μανθῆλια, μπᾶ

στούνια, ὑπερβαλλικᾶς ἥλιου, λαμωδέτας ἐν

λεπτοῖς, περσετάς, καὶ πολλὰ ἄλλα εἶδη

μὲ τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Εὐθηνία — στερεότης — καλαθοποιία

Δοκιμάσατε! Δοκιμάσατε!

Τιμαὶ ὀρισμέναι Prix-Fixe

Κυρία προελθούσα εἰς οἰκονομικὴν στε-

νογραφίαν ἐνεκα ἀλλοπαλῶν δυστυχημάτων

ζητεῖ θέσιν οἰκονομῶν ἢ μπόνας. Δ.

ΑΘΗΝΑΙ Κυριακὴ, 9 Ἰουνίου

Εὐρωπαϊκῶν τινων Κυβερνήσεων τὸ
ὕπερ τῆς Κρήτης διάφορον αἰεὶ ζημία
ἡδυνάμεθα νὰ στερηθώμεν. Ἀφοῦ ἡ πολυ-
παθὴς νῆσος δὲν ἠτύχησεν νὰ ἔχη τὴν συν-
δρομὴν αὐτῶν, ἀφοῦ τοσαῦτα φρικαλεότη-
τες καὶ ἀτιμαίαι διαπραχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ
τουρκικοῦ στρατοῦ κατὰ τῶν χριστιανῶν
ἐσχάτην αὐτῶν δυστυχίαν ὑπερῆραν ὅσα
ἠνέσωσιν αὐτάς, ἂς παύσῃ τοῦλάχιστον
ἐκδηλοῦσαι μέριμναν, ἣν καὶ κατὰ τὴν
ἐσχάτην αὐτῶν δυστυχίαν ὑπερῆραν ὅσα
ἀποκρούσωσιν οἱ γεναῖοι ἐκεῖνοι ἄνδρες.

Προχθὲς ὁ Παρισίνος «Χρόνος», ὅστις
ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς ζητήμασιν ἐρημνεύει
καὶ τὰς ἰδέας τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως,
προσεκαλεῖ τὰς Δυνάμεις, ὅπως συναπι-
ζόμεναι ἐπιβάλωσιν εἰς τοὺς Κρητὰς τὴν
ἀποδοχὴν τοῦ τελευταίου Σουλτανικοῦ
Ἰ. ρ. α. δ. ε. Ὁ Ἰσραδὲς ἐκεῖνος ἀξίει, ὡς γνω-
στόν, τὴν ὑποταγὴν τῶν ἐπαναστατῶν,
μεθ' ἣν μόνον ὑπόσχεται ὁ Σουλτάνος νὰ
ἔξῃ τὰς αἰτήματά τῆς Γ. Συνελεύσεως
τῶν Κρητῶν νόμιμα καὶ μὴ ἀντιβιβάνοντα
εἰς τὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ ἐξουσίαν. Τοῦ
γελοίου καὶ οὐλοῦ τοῦτο ἐγγράφου συ-
νήγορος ἐπευσε νὰ παρασταθῇ ἡ Γαλλία,
ἐφόσον τοῦλάχιστον ἐλαττεῖται ἐκ τῆς ἐπι-
κλήσεως τοῦ «Χρόνου». Τοιαύτην συνδρο-
μὴν καὶ συνηγορίαν ἀποποιεῖται ἡ Κρήτη,
προτιμῶσα τοιοῦτον λύσεων τὴν βίαν καὶ
τὴν ἀριότητα τῶν ὁρῶν τοῦ Ἀδδουλάχ.
Καὶ πρὸς ἡττημένους Κρητὰς δὲν θὰ ἦρ-
μοσε τὸ μῶρον ἐκεῖνο ἐγγράφον τῆς Πύλης
καὶ ἡ πρὸς ἀποδοχὴν αὐτοῦ συμβουλή τῆς
ἀγαθῆς καὶ φιλελληνικῆς Δυνάμεως. Δόξα
τῷ Θεῷ ὅμως οἱ Κρητῆς εἶναι ἀκούη καὶ
θὰ εἶναι ἐπὶ πολὺ ἀήτητοι, οἱ πέμψοντες
δὲ ἐκαστοῦ τῶν τούρκων στρατιωτῶν εἰς τὰ
νοσοκομεῖα τῆς Σμύρνης μὲ τοῦ μολύβδου
τὰς αἰμοσταγεῖς ὁπὰς, καὶ πολλοὺς ἄλ-
λους εἰς τὸν Ἄδην, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ
ἀκούσωσιν Ἰ. ρ. α. δ. ε. ὡς τὸν πρόφα-
τον τῆς Πύλης, καὶ συμβουλὰς ὅποιας ἡ
τοῦ Παρισίνου «Χρόνου». Ἐνδέχεται νὰ
ἐπιέλῃται ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ὅπως
ἰδῇ περατούμενον τὸν Κρητικὸν ἀγῶνα,
ἐνεκὸν ἰδίων ἡ συμμαχικῶν συμφερόντων.
Ἀλλὰ διὰ τὴν Κρήτην, ἥτις ἰκετεύσασα
καὶ ἐπικαλεσθεῖσα ἐν ὀνόματι καὶ τῶν
παχισμῶν συμφερόντων τὴν ἐνεργὸν ἐ-
πέμβασιν τῆς Εὐρώπης ὑπὲρ τὸν δικαίον
της, δὲν εἰσηκούσθη, διὰ τὴν Κρήτην, ἥτις
ὕπερ τῆς ἡδὲ τοσαύτην φθοράν καὶ εἰς
δουμένῃν ὑπὸ τὰ βλέμματα τῶν ἰσχυρῶν
στῶλων τῆς Εὐρώπης — πλην τοῦ Γαλλι-
κοῦ ὅστις ἐπευσε ν' ἀπομακρυνθῇ τῶν
Κρητικῶν ὁράτων — ἐποκλήθη ἐπαρχίαν,
τὴν στέγην καὶ τὴν περικυβερνήσαν χιλιᾶν
χριστιανῶν, τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας
καὶ τῶν φίλων της δὲν κατέγουσιν οὐσιώδεις
μέρους εἰς τὰς φροντίδας τῆς ἀγωνιζομένης
Νῆσου.

Καὶ οἱ Κρητῆς λέγουσι σήμερον, πᾶν
δικαίως: «Ἐκαστος δὲ μεριμνήσῃ περὶ τῶν
ἰδίων ὑποθέσεων, ὡς ἂν οἶδε καὶ βούλεται,
ἀφοῦ τὸ δίκαιον ἐργαζομένη ἀπὸ τῶν βου-
λεμάτων τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Οἱ
Κρητῆς ἐφόσον ἔχουσιν ὀλίγα φυσιγγία, θὰ
ἀγωνίζονται, ὅπως ἐπιβάλωσιν εἰς τὸν
δυναστὴν αὐτῶν τὰ δικαιώματά των. Ὁ Θεὸς
καὶ καὶ τὸ ἔθνος θὰ βοηθήσῃ αὐτούς, ὅπως
διέλθωσι νικηφόρος καὶ τὴν δοκιμασίαν
ταύτην. Ἀλλ' ἐάν ἡττηθῇ τῇ συνδρομῇ
τῆς Εὐρώπης — διότι μόνον ἡ Εὐρώπη δύ-

νατὶ νὰ καταβάλῃ αὐτοὺς παρατείνουσα
τὴν ἀκαρδὸν αὐτῆς πολιτικὴν καὶ τὴν ἐπο-
νεύειστον πρὸς τὴν Τουρκίαν ἀνοχήν — ὅα
σώσῃ τοῦλάχιστον ἀκεραίαν τὴν τιμὴν
κατ' ἡμῶν αὐτῶν, θύματα τῆς ἐπαίρο-
μένης ἐπὶ πολιτισμῷ καὶ ἰδεώδει εὐγενεῖ
δημοκρατικῆς Γαλλίας καὶ τῆς εὐσεβεστά-
της καὶ ὁρθοδόξου Ρωσσίας, ἡ ὅποια
σὺν ἄλλοις ἔχει καὶ ἱερὰ ἀποστολὴν νὰ ἀ-
ναστηλώσῃ τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ τρούλου
τῆς Ἀγίας Σοφίας, προστάτης κατ' ἀποκοπὴν
τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ὅταν
ταῦτα ἐπίστευσον οἱ πρόθοι ὑπὲρ τῶν ἐλευ-
θερίων τῆς Ἀνατολῆς ἀγωνισθέντες πατέ-
ρες ἡμῶν ὡς θεοπνευστοὺς λόγους ἐξ ἀπο-
καλύψεως, δὲν ἠδύνατο νὰ φαντασθῶσιν,
ὅτι καὶ ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ θὰ κατενέ-
μετο εἰς φυλάς καὶ ἐθνικότητας, ὅτι δὲ ἡ
μεγάλῃ Δυνάμει τοῦ Βορρᾶ θὰ εἶχε μὲν
πάντοτε ὡς σκοπὸν τῆς πολιτικῆς αὐτῆς
τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ Σταυροῦ ἐπὶ τοῦ ὑ-
περῆραν ἰδρύματος τοῦ χριστιανισμοῦ
τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλ' ὅτι ὁ Σταυρὸς οὗτος,
θὰ ἦτο ὁλαυκός.

Θὰ παλαίσῃ ἡ Κρήτη δὴ αὕτῃ δυνάμει,
ἐκνέοντι πάσης θελήσεως, ἵνα ὀριστικῶς
πλεῖον ἀπαλλαγῇ δουλείας ἀπορήτου. Θὰ
παλαίσῃ μετ' αὐτῆς καὶ ὁλόκληρον τὸ ἐλ-
ληνικὸν ἔθνος ἐν ἀνάγκῃ, ὥς ἂν γαίνῃ κα-
ταπληκτὸν εἰς μικροὺς καὶ εἰς μεγάλους, δὲ
οἱ ὀυκαῖων καὶ διαγελμάτων δὲν λένον-
ται πάντα τὰ ζητήματα, οὐδὲ ρυθμίζεται
ἡ τύχη ὅλων τῶν λαῶν. Ἐάν θέλῃ καὶ
ἐγκρίνῃ ἡ Εὐρώπη, ὡς χορηγίαν τὴν ἡθι-
κὴν αὐτῆς ἀρωγὴν εἰς τοὺς Κρητὰς. Ἀρ-
κὰ νὰ κατανεύσῃσι Ρωσσία καὶ Γαλλία,
ἵνα ἀνοῖον λυθὴ τὸ Κρητικὸν ζήτημα καὶ
ἐκουσίως ἀποσυρθῇ ὁ Σουλτάνος τοῦ φλέ-
γοντος ἐκείνου τόπου, αἰεὶ μηδεμίαν δυ-
σπέρστον συνέπειαν διὰ τὴν εἰρήνην καὶ
τὴν μακαριότητα τῆς Εὐρώπης. Ἄλλως
ἂς ἀρήσῃσι τοὺς Κρητὰς νὰ λογαριασθῶσι
μὲ τὸν σατράπην αὐτῶν. Εἶναι ἱκανοὶ νὰ
τὸν σφραγίσωσι διὰ μόνον τῆς ἀρωγῆς
τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἀλλὰ συμβουλαὶ
καὶ συνηγορίαι τῆς ὀριστικῆς ποιότητος
τοῦ Παρισίνου «Χρόνου», ἂς λείψωσι, πρὸς
Θεοῦ. Κακίστην ἐκδούλευσιν παρέχει τὸ
ἐγκριστὸν φύλλον πρὸς τὴν Πατρίδα αὐτοῦ,
ἀναλαμβάνον τὴν πρωτοβουλίαν οὕτως ἀ-
πρεπῶν ἐισηγήσεων.

ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΑΙ.

Ρωμάνσια στρατιωτικῆ, σύγκλησις ἐπιδεινῶν
ἀκρίσεις τοῦ τορπιλικοῦ στόλου—εἰδησεις
τῆς ὁποίας μετέδωκεν αἱ ἀνεξάρτητοι—
ἐμπροσθέν, κατ' αὐτοὺς πάλιν, μεταβολὴν
πολιτικῆς. Ὅταν ὀνομαζώμενον ἀτόλμον καὶ
προδοτικὴν τὴν ἐνεστώσαν πολιτικὴν τῆς Κυ-
βερνήσεως, βεβαίως ὑποδεικνύουσιν ἐπιστρέ-
φειν τοῦ Στόλου καὶ τοῦ Στρατοῦ, διότι
πᾶς ἄλλως ἠθελόμεν δράσει ἐν Κρήτῃ, καὶ
πᾶς ἄλλως θὰ ἡμυνώμεθα ἐν Θεσσαλίᾳ ἐνε-
κὸν τῆς ἐν Κρήτῃ δράσεως;

Ἡ πολιτικὴ λοιπὸν τῆς συγκλήσεως τῶν
ἐπιδεινῶν καὶ τοῦ ἐκπλοῦ τοῦ στόλου, εἶναι
ἡ πολιτικὴ τῶν ἀνεξαρτήτων φλυᾶρων.
Ἄλλ' εὐθὺς ὡς ἐλαττοῦσιν, ὅτι εἶναι ἰνδι-
χόμενον νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐπιθυμία των,
ἡ τὸ πρόγραμμά των, ἐξω φρενῶν γίνονται οἱ
χριστιανοὶ καὶ πατριῶται, καὶ ἀκούσαστε,
τὴν φηγγέναν:

«Ἀ, αὐτὰ εἶναι τεχνάσματα, καλέ! αὐτὰ
ἐλγόνται καὶ γίνονται διὰ νὰ ἐξέλθωσι ἡ
«Κιβέρνισις (καὶ οἱ λεγόντες εἶναι, σημειώ-
τεον, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι) αὐτὰ δὲν φανερώνουν
καμμίαν γενναίαν ἀπόφασιν, οὐτε εἶναι

προανάκρουσμα πανελληνίου ἀγῶνος. Γίν-
ονται βουλευτάκια ἀπ' αὐτὴν τὴν Κυβέρνη-
σιν δὲν ἐντρέπεται; Ἀς προσέξῃ ὅμως καλὰ
ἡ Κυβέρνησις καὶ ἂς μὴ ἀστείλευται. Γυ-
μνάσια, καὶ σύγκλησις ἐπιδεινῶν καὶ ἄλλα
παρομοια, θέλουν χρήματα, καὶ ἐπαύονται
εὐθὺς βρεταῖες. Ἀς συλλογισθῇ καλὰ ἡ
«Κιβέρνισις ἀπορροῖζουσα νὰ μεταβάλῃ πο-
λιτικὴν. Ἡμεῖς δὲν θὰ τῆς ἐπιτρέψωμεν
ἐμῆς αὐτοῦ. Ἐδῶ εἰμένα καὶ φρουρούμεν
«κγρόπων» τὴν Κρήτην καὶ ... τὴν ἡσυ-
χίαν μας. Ἀς μὴ μᾶς ζυλιζῇ μὲ μεταβο-
λὴν πολιτικῆς. Τὴν μεταβολὴν καὶ ζεμετα-
«δοῦν. Ὅρα πᾶσι πλείον. Κάμειτε πρόνυμα,
«ἀδελφοί! Ἐμμεῖς ὁ ββουλὸς Προθυπουργός
νὰ ἐκστρατεύσῃ τὴν 13 Μαΐου καὶ νὰ κυ-
ριεύσῃ τὴν Κρήτην. Τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀπλού-
«στατον καὶ ὅλη ἡ Εὐρώπη θὰ ἐκλίνε τὴν
«κεφαλὴν. Τὸ λέγει καὶ ὁ κ. Σελῆς αὐτοῦ,
«διπλωμάτης πρώτης δυνάμεως, καὶ ἄλλοι.
«Ὅρα δὲν εἶναι πλέον καιρὸς; καὶ ἵπεται
«πᾶς θὰ καταγγέλλωμεν ὡς προδοτὴν τὸν
«Πρωθυπουργόν; τόρα εἶναι καιρὸς μόνον νὰ
«... ἀνταρτῇ ἡ Κυβέρνησις, Βασιλεῦ!
«Ὁ Βασιλεῦ! αὐτὸ εἶναι τὸ χρέος σου, καὶ
«αὐτὸ ἂν πράξῃς σωθῆται ἡ Κρήτη, πᾶν-
«τως ὅμως σωθῶμεθα ἡμεῖς οἱ πιστοὶ σου
«θεράποντες».

Αὕτη εἶναι ἡ πιστὴ ἑρμηνεία τῶν τελευ-
ταίων ἀφῶρων τῶν «ἀνεξαρτήτων». Ἐτοιμοὶ
νὰ ἐξουλικίσωσι κατὰ τὴν ἰδέαν, τὰς ὁποίας
παταγῶδες συμβουλευόμενοι, εὐθὺς ὡς ὁ-
σφρανθῶσιν, εἰ εἶναι πιθανὴν πρὸς τοιαύτας
ἰδέας νὰ τραπῇ καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἡ πο-
λιτικὴ.

Θὰ ἀπέθνησκον δὲ ἐκ θλίψεως ἀνταντρή-
τως, ἐάν ὕλυτο σήμερον αἰσιῶς τὸ ζήτημα
τῆς Κρήτης, ἡ ἐὰν οἰονδήποτε καλὸν ἐγίνετο
τῇ ἐνεργείᾳ τῆς Κυβερνήσεως. Αὐτὸ θὰ εἴπῃ
πατριώτης καὶ ἀνεξαρτητισμῶν, καὶ τοι-
ούτος τύπος ἀξίει αὐθόρως, ὅτι ἑρμηνεῖται
τὰς ἰδέας καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ Λαοῦ, ἐν ἀληθείᾳ καταστρέφει διὰ τῆς
ἀχαρκατηρίστου αὐτοῦ διαγωγῆς.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Ταραχαὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σελίνου
Τὸ ἔθνηκον Πρακτορεῖον διαφύδει τὰ γρα-
φέντα περὶ ταραχῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σελίνου,
τὰς ὁποίας οὐδεμίαν μέχρι τῆς νυκτὸς εἰδησις
ἐπεβεβαίωσε.

Ὅτι προχθὲς ἀνηγγέλθη εἶναι δύο
τάγματα τουρκικοῦ στρατοῦ ἀνέωρσαν ἐν
Χανίων μεταβαίνοντα εἰς τὴν ρηθισάν ἐπαρ-
χίαν.

Ἀξιώματικοὶ Τούρκοι
δράσται ὁράγων.

(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον)
ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 8. Ἐπ' ἐπληρώσειαν ἐκ Χα-
νίων εἰς τὴν ἀξιωματικῶν καὶ ἐπὶ στρατιῶται
Τούρκοι ἐλαβον μέρος ἐνεργὸν εἰς ἀσπράγας καὶ
εἰς ἐμπρησμοὺς εἰς τὰ χωρία. Οὗτοι συνέλη-
φθησαν καὶ θὰ διακοθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἀνω-
τέρου στρατιωτικοῦ συμβουλίου.

Ἡ Κρήτη ἐν τῷ Ἀγγλικῷ
Κοινοβουλίῳ.

Τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλει ὅτι ὁ
βουλευτὴς κ. Εἰλι ἀπεβίβουν ἐπερώτησιν ἐν τῷ
Κοινοβουλίῳ περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ. Ὁ ἐπὶ τῶν
Ἐξωτερικῶν ὁρμυργὸς ἀπάντησεν ὅτι ἡ βα-
σιλικὴ πρὶν ἐκκλησίαν ἐν Κρήτῃ ὑπὸ ὀθω-
μανῶν στρατιωτῶν ἡγγέλθη ἥδη εἰς τὴν Κυ-
βέρνησιν παρὰ τοῦ ἐν Χανίοις Γεν. Προξένου
τῆς Ἀγγλίας, ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει
πρεσβευταὶ συσκέπτονται συνεχῶς περὶ τοῦ
κρητικῶ ζήτηματος καὶ δραστηρίως ἐργάζον-

αι από κοινού πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς τάξεως
ν Κρήτη διὰ μέτρον συμβιβαστικῶν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἡ ἑκκλησιὰ τῆς κεντρονικῆς Ἑπιτροπῆς

Ἡ ἐν Ρωσσίᾳ λογοκρισία ἀπηγόρευσε τὴν
ἐκ τῆς Ρωσικῆς ἐφημερίδας δημοσίευσιν τῆς
ἐκκλησιᾶς δι' ἧς ἡ ἐνταῦθα Κεντρονικὴ ἐπι-
τροπὴ ἐπεσκέυε τὴν ἀγωγὴν τῶν μεγάλων
ἀνυπόμεινον ὑπὲρ τῶν κινδυνεύοντων γυναικο-
παίδων ἐν Κρήτῃ Ἡ ἐκκλησιὰ αὐτὴ ἐπεσ-
κέυε εἰς τὴν ἐπιτροπὴν.

ΤΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἐκ Σόφιας ἀγγέλλεται ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν
Στρατιωτικῶν εὐρισκόμενος ἐν Φιλιππουπόλει
ἀνεγώρηνεν ἐκεῖθεν ἐπενεμένους μεταβαίνον
εἰς Σπέρια ἔνεκεν τῶν ἐν Δουβνίτῃ ἐπανασ-
τατικῶν γεγονότων.

Ὡς γνωστὸν εἰς τὸ διαμείριμα τοῦτο εἰσέ-
βαλε σὺν μαθητῶν ἀνατολῶν.

Ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως ἀνηγγέλλεται ὅτι τὸ
κεντρονικὸν Μακεδονικὸν κομιτάτον ἤρξατο ἀπὸ
τῶν μετὰ πλείονος ἐργαζόμενον δραστηριο-
τήτος.

Τὸ γνωστὸν ὄργανον τοῦ Ραδοσλάβωφ «τὰ
Ἑθνικὰ Δίκαια» ἐξακολουθεῖ γράφον κατὰ
τῆς Κυβερνήσεως ἔνεκεν τῆς δυσμενείας αὐ-
τῆς στάσεως ἐν ταῖς ἐνεργείαις τοῦ Μακεδο-
νικοῦ Κομιτάτου, ἀποκαλεῖ δὲ τοὺς Κυβερ-
νῶντας νεκροθάπτας τῶν βουλγαρικῶν δικαιο-
σύμων καὶ συμπερονοτολόγους. Κατὰ τὸ ἄρθρον
τοῦτο τὸ Μακεδονικὸν Κίνημα θεωρεῖται ὡς
ἀκλήρων τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος, πρὸς τὸ ὅποιον
ἀπευθύνει τὴν ἐκκλησίαν ἔνεκεν ἐνεργήσαντος
τῆς ἐνταύθα ἀληθῶς μεταρρυθμίσεως
ἐν Μακεδονίᾳ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ἐκ Βουδαπέστης τηλεγραφοῦσιν ὅτι τὸ
αὐτὸ συνέδριον τηλεγραφικῶν συνεδρίων ἐπι-
λήφθη ἀπὸ προχθὲς τῶν ἐργασιῶν του. Ὡς
ἐπιτιμὸς Πρόεδρος παρίστανται ὁ ὑπουργὸς τοῦ
Ἑμπορίου, τακτικὸς δὲ ὁ διευθυντὴς τῆς
Ὀργάνου τῆς διευθύνσεως.

Τοὺς διαφόρους ἀντιπροσώπους ἐπεδέχθη-
σαν ἐν τῇ ρηθείσῃ πόλει μεγαλοπρεπῶς καὶ
ἐγκαρδίας.

ΤΑ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

Κατ' ἐπίσημον σημείωσιν ἡ ἀξία τῶν ὑπὸ
τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας καταναλωθέντων
ἀναμνηστικῶν γραμματосημῶν ἔχει ὡς ἑξῆς.
Ἀπὸ τῆς 25 Μαρτίου μέχρι τῆς 20 Ἀπρι-
λίου συμπεριλαμβανομένης κατανάλωσιν ἔσται
ἀξίας δρ. 257,563,20. Ἀπὸ τῆς 21 Ἀπρι-
λίου μέχρι τέλους τοῦ ἰδίου μηνὸς δρ. 43,
725, ἐν δρμ. 301,288,20. Ἀπὸ 1 δὲ
Μαΐου μέχρι τέλους ἰδίου μηνὸς δρ. 218,500
ἐν δρμ. 519,788,20.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

(Ἑθνικὸν Πρακτορεῖον)

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8 Ἰουνίου. Ἡ εἰδησις ὅτι ἡ
ἐλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπερρίψεως νὰ καλέσῃ
τὸν πρὸς δύο ἡλικίας ἐπιτιμὸς διευθυντὴν
BIENNI, 8. Ὁ πρίγκιψ τοῦ Μακροβου-
νίου ἀφίκετο, θὰ διαμείνῃ δὲ μίαν ἐβδομάδα.

ΕΤΑΙΡΙΑ

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Θη κλήρωσις ὁμολογίων τοῦ δανείου 5 ο)ο
ἐξαργυρωτέων πρὸς δρ. 200. Ἀριθ. 294, 805,
985, 1201, 1704, 1853, 1991, 2634,
3139, 3277, 5253, 5524, 5656, 6147,
6552, 6778, 6887, 7013, 7282, 7293,
7952, 8829, 8967, 8974, 9332, 9921,
10509 καὶ 10675.

11η κλήρωσις ὁμολογίων τοῦ δανείου 5 1)2
ο)ο ἐξαργυρωτέων πρὸς δρ. 500. Ἀριθ. 11,
262, 541, 834, 1267, 1366, 1371, καὶ
2180.

Ἡ ἐξαργύρωσις τῶν ἀνω ὁμολογιῶν ἀρχε-
ταὶ ἀπὸ τῆς 1ης προσεχούσης Ἰουλίου.
Ἐν Ἀθῆναις τῇ 8 Ἰουνίου 1896.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου).

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ τῆς Φιλολογικῆς πεπειγμένος,
πρὸς τὰς ἀρίστας συστάσεις, ἀναλαμβάνει δι'
ἐκτενέστερας θαυμασίας μεθόδους τὴν προπύμνησιν μα-
θητῶν, ἰδίως τῆς γῆς καὶ τῆς γυναικείας τάξεως
ἐκείνων αὐτοῦ περὶ τὴν Ἑλλά καὶ Λατ. θεματο-
γραφίαν καὶ συντάξι ἀντὶ μικρῆς ἀμοιβῆς. Δ.

Αἱ γράφουσαι Ἑλληνίδες

II

(Συνέχεια)

Ἐπὶ πολλοὶ πιστεύοντες, ὅτι ἡ γυνὴ
ἐξω τὸν οἰκισμὸν τῆς ἔργου τείνει νὰ ὁμοιο-
θῇ μετὰ τὸν ἄνδρα. Ἄλλοι, ὅτι ὁ ἐνὸς τῆς οἰ-
κίας περιπορευόμενος τείνει εἰς τὴν ἀποκρίνωσιν.
Καὶ ὅμως! Καὶ δὲν ἔχει ἀδίκον. Ἐν τού-
τοις οὐδεὶς βεβαίως δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ,
ὅτι ἡ γυνὴ ἥτις εἶναι τὸ ἀριστοτέλειον τῆς
πλάσεως, ὅπως εἶπεν ὁ Λαίγγ, δὲν δύναται
νὰ εἶναι καὶ...συγγραφεῖς. Ἡ κυρία Breton
γράφει καὶ: «Ὅχι πρὸ πολλοῦ ἀκόμη ἡ
συγγραφεῖς γυνὴ ἐκρίνεται μετὰ συγκαταβατι-
κοῦ μειδιήματος ἢ ἐπιεικείας καὶ ὅχι σπανίως
συστηματικῶς ἐκ κακῆς θελήσεως, (ὅπως ὁ κ.
Ροῖτης) Τὴν ἀπικαλὸν ἀπλούστατα «σχολασ-
τικὴν» (ὅπως ὁ κ. Ροῖτης). Εἰς τὴν πρώην
νομίαν αὐτὴν ἀπὸ τῆς θρησκείας πλεῖ-
σται ἐπιμαρτυρεῖται πρᾶγματι γυναικεῖα
ἐν τοῖς γραμμασιν, ἀποδείκνυσαι, ὅτι μίαν γυνή
δύναται κάλλιστα νὰ ἔχῃ μ. ε. γ. α. λ. α. καὶ
ὁ ψ. η. λ. α. ἰδέας καὶ νὰ γράφῃ χωρὶς νὰ
κινδυνεύει νὰ καταλεγχθῇ μετὰ τῶν ἐσθρῶν
γυναικῶν τοῦ Μολιέρου. Μετὰ τὰς ἀληθεῖς
αὐτὰς ῥήσεις, δι' ἡμᾶς τοῖς περὶ Ἑλληνίδων
γράφωντας ἡ συνέπεια ἐργατῆ ἀμέσως ἡ ἐ-
ρώσις: Ἐγὼν αἱ ἰδίαι μας μεγάλας ἰδέας,
ἡ ὁ Μολιέρου εἶχε καὶ ταύτας προκαταβολι-
κῶς συμπεριλάβει εἰς τὴν κομῆσιν του;

Αἱ ἑλληνίδες ἔχουν μεγάλας ἰδέας, διὰ τὸν
ἐαυτοῦν. Αὐτὸ δὲ τὰς ἐμποδίζει νὰ φανῶν
ἀνώτεροι τοῦ μετρίου. Ἡ κ. Παρρέν βαρύνει,
ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὸ δαιμόνιον τῆς γυναι-
κείας παιδείσεως μεταφράζουσα τὰ γαλλικά
περιοδικὰ, αἱ δεσποινίδες Ζωγράφου καὶ Κα-
λοσύνη σπεύδουσιν νὰ συγγράψουν πρὶν ἀκόμη
ἐγκαταλείψωσιν τὰ βάρβα τοῦ σχολείου δά-
ματα, σύνταγμα δ' ὁλόκληρον ἐξ Ἀγυλλί-
σης καὶ Καρβαθίας μοναστηρίων δεσποινί-
δων ἀποδίδει πειστήματα οἰκτρῶς περὶ ἐν τῇ
«Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν» καὶ ἄλλαι γράφουν
περὶ παγκοσμίῳ φιλολογίᾳ. Αὐτὰ εἶναι συμ-
πτωματικά πρᾶγματι φιλοδοξίας καὶ ἐλλείψεως
τοῦ γ. α. β. α. τ. γ. Ἐν δὲ τῇ σήμερον δι-
καταίᾳ ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης ὁ κ. Ροῖτης
εἶναι διότι δὲν ἔχοντες γυναικῶν πλὴν μιᾶς ἡ
δύο ν' ἀντιτάξωμεν εἰς τὸ ἄρθρον του καὶ νὰ
τὸν διαψεύσωμεν. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ κυρία
Ἀριστὶν Παπαδοπούλου δὲν εἶναι ἀξία νὰ
ἀποτελέσῃ μ. ο. ν. η. ν. ἐξαρτῶν ἐπιτυχίως γρά-
φουσαι Ἑλληνίδες ὡς τὴν ἀνεκρίνουν ὁ κ.
Ροῖτης, ἴσως διότι εὖρε παρ' αὐτῇ ὑπὲρ τὸ
δόν ὅλῳ ὅρος.

Ἡ γυνὴ ἔχει τὸ κράτος αὐτῆς ἐν τῇ καρ-
δίᾳ· ἔχει ὁπαυμούς ἀναθήτους, ἐνθουσιασ-
μὸν, ἀποσιώσεως, ἔρωτος, αὐταπαρνήσεως.
Εἶναι ἐξ ὧν γλυκὺ γυναικεῖος κάλαμος ὡς
ἡ ἀνοήτης εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀναισθητῶν παρα-
δείσους πνευματικῶν χαρίτων καὶ αἰσθημάτων
νὰ χειραγωγῇ τὸν ἄνδρα εἰς τὴν ἀντίληψιν
λεπτόν συναισθημάτων. Ἡ Ἑλληνὶς εὖς
τώρα κατὰ κανὼν, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐλάττωται
ἐξέφυγον, τὸν ὁδήγησεν εἰς τὰ συνεισθημένα
τοπία ὅπου ἀφροντοῖν αἱ ἀνέκδοτοι καὶ μόλις
ποῦ καὶ ποῦ διακρίνεται ἐν ῥόδῳ, ἐτοιμὸν ν'
ἀστυκτικῇ ἐξ ἐλλείψεως αὐτοῦ καὶ ναυμάτων.
Ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα συνέλειξε γυναικεῖα Ἑλ-
ληνικὰ ἔργα τῆς ἑλαφρῆς φιλολογίας ἵνα μορ-
φώσιν γυνῶν ἐντυπωσθῶν καὶ ὁμολογῶν ὅτι
σπανίως διήλθον ἐβδομάδα τῶς κοπώσεως,
καὶ πλήξεως. Ἐβδομάς διὰ τὸ πνεῦμα μου
παθῶν. Ἐστέρησα τὰ φύλλα μνήμας καὶ ἀν-
τικρῶν καμίνων μαρμαρίων συνεχίζουσιν
τὴν μαρμαρίνην τοῦ ὁρακμοῦ κομψῆς περι-
πατηρίας. Ὡς νὰ εἶχε ὅμως εἰσβάλῃ κ' ἐκεῖ
ὁ Ἀττικὸς καύσων ἡρότης καὶ ἀνία καὶ μαρ-
τύριον!... Αἱ γράφουσαι δράματα στεροῦν-
ται ὁλοτέλως πείρας καὶ παρρησιασμοῦ. Ταῦ-
τον κυρίως εἰς τὴν γυναικῆ προσκομίζει ὁ
γάμος καὶ ὅμως αἱ γράφουσαι σήμερον δρά-
ματα εἶναι νεκρὰτατα δεσποινίδες, ὁμοιοζου-
σαι, ὡς ὁ ἔλεγον ὁ σεβαστὸς μου φίλος κ.
Ἀσώπιος, μετὰ τὴν ὁμιλοῦσαν ἐπὶ ἀμφο-
τέρω περὶ ἀγάπης τῶν τέκνων καὶ πλέκοντα τὸν
πανηγυρικὸν τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας. Ἡ κόρη
δὲ δρᾶται ἀπὸ τοὺς κήπους τῆς πνευματικῆς
ἀναπτύξεως, καὶ ἐμπνεόμενη δὲ μὲν μεμδ-
ζουσα καὶ ἐλαφρῶς μελαγχολοῦσα, ἄλλοτε
παιγνιδίως καὶ χαριτωμένως νὰ γράφῃ εὐ-
μορφᾷ, ἀσχημένως ὅχι μόνον διὰ τὸν ὁρακ-
μὸν ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς γραφίδος. Σήμερον ἐν
τῇ ἑλαφρῇ φιλολογίᾳ ἐν ἐξαιρέσει τῆς τῆς
Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου, αἱ ἄλλαι περι-
σφύονται ἀκαμπτῶς περὶ τὴν σχολαστικὴν
καὶ τὴν πολυλογίαν, ἥτις ἴσως διὰ γυ-

ναίκεται χεῖρ νὰ ἔχῃ ἐνίοτε τὴν δικαιολο-
γούσαν αὐτὴν χάριν, ἀλλ' ἐν τῇ φιλολογίᾳ
τὴν φρονεὺν ἡ ὑπερβολὴ καὶ ἡ ἀδυσίτης τοῦ
ὅρους.

Αἱ γράφουσαι Ἑλληνίδες πρέπει νὰ ἐννοή-
σουν ὅτι ἡ εὐαίσθησις τῶν δόν νὰ ἐξωτερι-
κεύεται ὅταν γράφουν διὰ τὸν πνευματικόν,
τῆς εὐρείας ἡ ὅποια δὲν κορυφαί, τῆς ἀπλό-
τητας τοῦ ὅρους ἡ ὅποια ἐλκεῖ. Ὅχι νὰ ἀ-
ναγκασθῇ σκηνᾶς παιδικῆς, ὡς πράττει ἡ κ.
Ἀριστὶν Παπαδοπούλου, οὕτως νὰ σπαρῶν-
ται ὡς ἡ δεσπ. Ζωγράφου, οὕτως νὰ μετα-
φράζῃ ὡς αἱ συνεργαίαι τῆς «Ἐφημ. τῶν
Κυριῶν», οὕτως τέλος ν' ἀμερικανίζῃ ὡς ἡ κ.
Παρρέν, ἥτις μ' ὅλην τὴν εὐφροσύνην τῆς δὲ κα-
τωρῶσαν ἀκόμη νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἐν Ἑλλάδι,
ἐνθα ἀκόμη τὸ ἀνδρικὸν ζήτημα δὲν ἐλύθη καὶ
αὐτὴ θέλει χειραφετήσει γυναικεῖας. Τίποτε
ἀπὸ αὐτῶν. Ἡ Ἀλεξάνδρα Παπαδοπούλου, ἡ
χρητιμένη τοῦ Βοσπόρου λογογράφος, δύνα-
ται νὰ παραρῇ τὰ ἔργα της ἀπρόστυπον εἰς τὰς
ὁμορφύς τῆς. Ἐπεισοδία ἰδιαζόντα εἰς τὴν
γυναικεῖαν ἀντίληψιν καὶ κρίσιν, ἐπισοδία
τοῦ καθημερινοῦ βίου, τὰ ὅποια δύναται νὰ
μὴ εἶναι τέλεια διηγήματα ἔχουν ὅμως ὅλην
τὴν ψυχολογίαν τεχν. διηγήσεως περιγράφει
ἐνὸς τοσούτου, μὴ ἀνεγνίσκεις, ἔχουσα τὴν ἡμερον
μὲθην παρθεναίων ὁρακμῶν, τὸ ὅρος τοῦ Πο-
λέμου, ἐνίοτε τὴν μαλαγγίαν τοῦ Νιρβάν, ἀ-
διδόχοντες ἂν ἡ μαλαγγία τοῦ κ. Θεοτό-
πῃ δὲν τὸν ἀναγνωρίζει, μίαν ποιητικὴν σελί-
δα μὲν ὅνουν, μὲν σκοπὸν, μὲν αἰσθημα, καὶ τι
νεώτερον, ἰδού ποῦ πρέπει ν' ἀπαρτολῶσιν
τὴν δεσποινίδα ἐκείνην, ἥτις αἰσθάνεται κα-
ποῖαν κλίσην καὶ ἰδιοφυίαν. Διότι ζῆναι αὐτὴν
θέλουσα ν' ἀνέλθῃ τὰς ἀκρῆς τοῦ Παρ-
νασσοῦ δὲν θὰ κἀμνη ἄλλο ἢ νὰ κυλῇ λίθον
Σισυφείων.

Αἱ γράφουσαι σήμερον Ἑλληνίδες δύναται
νὰ διακριθῶν διττῶς. Α' εἰς γράφουσαις ἔργα
καθαρῶς ἱστορικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ καὶ φιλο-
λογικὰ καὶ Β' εἰς τὰς ἀσχολουμένας εἰς τὴν
ἐλαφρὴν φιλολογίαν, αἵτινες εἶναι καὶ αἱ πο-
λυγραφώμεναι. Ἐκ τούτων τινὲς ὑπερέβησαν
τὸ μέτρον. Δὲν θὰ ἐξετάσωμεν ποῖα ἐξ αὐτῶν
ἔχει τὴν μεγαλειότητα φημὶν διὰ νὰ τονώ-
σῃ μετ' αὐτῆς. Οὕτως ἐν γράφῃ, ὅπως θέλει ὁ κ.
Ροῖτης. Αὐτὰ μὲν εἶναι ἀδελφά. Ποῖται ἀπὸ
τῶν γράφουσας ἡδυνήσαν νὰ συνειννοῦν εἰς
τὴν ἀνδρῶν τοῦ φιλολογικοῦ τῆς σήμερον
οἰκοδομήματος; καὶ κατὰ πόσον ἡ συμβολὴ
τὸν εἶναι ἀξία λόγου. Ἰδού ὁ σκοπὸς τῶν
ἀρθρῶν ἡμῶν.

(Ἐπειτα συνέχεια)

Δικ

ΤΑ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Γράφει ἡμῖν ὁ ἐκ Χρυσῶ ἀναπακοκρῆς.
Περὶ τῶν τελευταίων ἐν Δελφοῖς εὐρημά-
των, ἥτοι τοῦ χαλκίον ἀγάλματος, ὅπερ, ὡς
λέγουσι, παρῆσθ' τὸν Ἱέρωνα τύραννον τῶν
Συρακουσῶν, (ἀλλὰ τίνα Ἱέρωνα; τὸν πρε-
σβύτερον ἀδελφὸν τοῦ Γέλωνος, τύραννον τῶν
Συρακουσῶν ἐν Σικελίᾳ, κατὰ τὸ 477—467
π. Χ. ἢ τὸν ἀγαθὸν καὶ σοφὸν ἡγεμόνα
τῆς ἀρχαῖότητος, φίλον τῆς μαθησεως καὶ τῶν
πεπαιδευμένων ἀνδρῶν, ἰδίως τοῦ Σιμωνίδου
καὶ Πίνδαρου, πρὸς τὸν ὅποιον, Ἱέρωνα, λέ-
γεται δι' ἡλθε καὶ ὁ Διόγυλος, εἰς τὸν ὅποιον
τὴν αὐλὴν διήλθε τὸ ἐπίλοιπον τοῦ βίου του,
Πινδ. Ἡρόδοτ.; ἢ τὸν Ἱέρωνα τοῦ Ἱερο-
κλείους, ἡγεμόνα τῶν Συρακουσῶν καὶ ἀπόγο-
νον τοῦ Γέλωνος, φημισθέντα διὰ τὴν πολε-
μικὴν γενναῖότητα καὶ ἀνδρείαν του, καὶ λα-
βόντα μέρος μὲν τὸν στόλον του, εἰς τὸν β',
κατὰ τὸν Καρχηδονίων πόλεμον; Ἐπὶ τῆς
ἡγεμονίας τούτου ἔζη καὶ ὁ περίφημος μαθη-
ματικὸς Ἀρχιμήδης εἰς τὰς Συρακούσας, διὰ
συνεργείας καὶ ὁδηγίας τοῦ ὁποῦ ἀνήγειρεν
ὁ Ἱέρων διαφόρους μεγαλοπρεπεῖς ναοὺς καὶ
δημοσίας οἰκοδομὰς εἰς τὴν πόλιν ταύτην.
Βασιλεύσας δὲ 54 χρόνους, ἀπέθανεν εἰς
ἡλικίαν 90 ἐτῶν, ἀφῆκες μέγα πένθος εἰς
τὸν λαόν του. Πολύβ. Τίνα τῶν δύο τούτων
παρίσθ' τὸ ἀγάλμα τοῦτο; οἱ ἀρμόδιοι ἀπο-
κρίσθησιν, περὶ τῆς ἀντικειμένης ἀγέλης.
Δὲς τῆς συντάξεως διὰ τοὺς δρομεῖς καὶ τῆς
περὶ χρεωκοπίας ἐπιγραφῆς κλπ. ἰκαναὶ πε-
ριγραφαὶ ἐγένοντο καὶ εἰς τὴν «Παλιγγενε-
σιαν». Το ἀγάλμα τοῦτο τοῦ Ἱέρωνος κείται
ἡδὴ χαμαὶ καὶ κεχωρισμένον εἰς δύο μέρη
τῆς συρακουλογίας του· εἰναι ἀλλήθως ἀρ-
τορρηγμὰ τέχνης ἐμποδιστὴν ἐκπληξὴν καὶ θαυ-
μασίον διατηρεῖται, ὅστις ἐγένοντο πρὸ 300
καὶ οὐχὶ πρὸ 2300 καὶ πλέον ἐτῶν· φέρει
χεῖρας ποδάρ, εἰς δὲ τὴν χεῖρα, κεχωρι-
σμένην τοῦ σώματος τυγχάνουσαν, κρατεῖ ἡ-
νία. Το ἀγάλμα τοῦτο εὐρήθη ἐν ὁδραγωγείῳ
κάτω τοῦ θεάτρου. Ἀνασκάφη καὶ καὶ ἀπε-

καλύφθη ἡδὴ καὶ τὸ στάδιον. Τὰ πάντα εἰς
ἀξιοθεῖα καὶ ἀξία θαυμασμοῦ καὶ ἐπιστα-
σῆς μελέτης, ὅπως ἐννοήσῃ τις τὴν ἀξίαν
καὶ ἀνάγκη εἰς τὸ ἰδιώτης τῆς.

Δὲν παρίστανται ἡμέρας χωρὶς νὰ ἐρῶνται
ἐπισκέπται εἰς τὸν πανελλήνιον τοῦτον αὐτόν,
τὰ ἄρχαια ἱεροσόμια, ἀπὸ πάντα τῆς ὕψι-
λινος τὰ κέντρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νέοι καὶ
γέροντες, ὅπως προσκυνήσωσι καὶ θαυμάσωσι
τὰ ἱερὰ ἀντικείμενα· ἥτις ἦσαν ἐπισκέπτρια
Ἀμερικανίδες, καὶ αἱ μὲν ἀνεγώρσαν, μίαν
ὅμως παραμένει μετὰ τὸν ἔναχόμ τῆς καὶ
μελετᾷ ἐν ἀνέσι τὰ πάντα. Σήμερον ἐφθα-
σαν ἐν συνοδείᾳ οἱ κ. Δ. Βικέλας, Roubie
Ἰσπανὸς Καταλάνος καθηγητῆς τοῦ Πανε-
πιστημίου Βαρκελώνης, κ. Τριῦ ἐκ τῆς Ἀμε-
ρικανικῆς Δημοκρατίας Κολομβίας, καὶ ὁ κ.
Θάλλης ἱατρός ἐξ Ἀθηνῶν, ὅστινες ἀρῶν παρ-
μειναν ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἀνασκαφὰς
τὸ Μουσεῖον καὶ τὴν Καταλάναν μελετώντες,
ἀνεγώρσαν δὲ τὴν Ἀμφισσαν καὶ θὰ ἐξακολου-
θώσιν τὰς ἀρχαιολογικὰς τῶν μελέτας με-
ταβαίνοντες εἰς Γραβιά, Δελφὸν, Ἐλάτιον, Χα-
ρῶναιον καὶ θὰ ἐπισκεφθῶνται εἰς Ἀθήνας, Περι-
γύονται δὲ πρὸς μελέτας ἀρχαιολογικὰς ἰδίως
ὅμως ὁ μεσαιωνοδότης σοφὸς Καταλάνος, ὁ πᾶν
γλυκὺς καὶ προσήγορος Rubie καταγίνεται
εἰς τὰ τῆς ἐποχῆς τῶν Καταλάνων ἐντεταλ-
μένους πρὸς τούτῳ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως του.

Ὁ χάρος τοῦ μουσείου παρὰ πάντων ὁμο-
λογεῖται ὡς ἀνεπαρκές, ὅπως περιλάβῃ ἐν τάξει
ἅπαντα τὰ ἱερὰ ἀντικείμενα, εὐρήθεται καὶ
ἐλευθέρως μετὰ εὐκαρίων δὲ ἦτο, ἂν φιλόρ-
μος τις ὁμογενὴς πλούσιος ἐδράμει πρὸς ἀνέ-
γερσιν ἑτέρου μουσείου, ἀναγλύων τοῦ ὀνόμα-
τος καὶ τῆς εὐλείας τοῦ τόπου καὶ τὸν ἀν-
τικειμένων, ἡ καὶ εὐρύνειν τοῦ ὑπάρχοντος
καὶ ἀποθανάτισθ' ὀνόματι του, ποῖον τὴν καλ-
λίτερον χρῆσιν τοῦ πλοῦτος του. Εἰς τὴν
οἰκοδομὴν, ἥτις θὰ περιέχῃ τὰ ἱερώτερα καὶ
τιμωρῆστερα τῶν προγόνων μας ἀριστοτεχνί-
ματα, θὰ προσεργάσωνται οἱ ἐπιστημονικῶς καὶ
σοφώτεροι τοῦ κόσμου, ὅστινες μελετώντες τὰ
περιεχόμενα, θ' ἀπαντῶσι καὶ τὸν ἱερὸν τὸν
περίγοντον, καὶ θὰ μνημονεύσων εὐφρόνης καὶ
τοῦ ὀνόματος τούτου. Ἀρατὸς λύπη καὶ πα-
ροχὴ ἐπεκρίνεται ἐργασίαις εἰς τοὺς κατοικοῦς
Δελφῶν, καὶ γενικῇ ἀναστάσει, ὅταν διεδό-
θη, ὅτι, ὁ πρότερον αὐτὸς ἑρπὸς ἀρχαιοφί-
της κ. Κ. Κουμαντζῆς, ἐλθὼν ἐντολῇ τῆς Κυ-
βερνήσεως ὅπως ἐξετάσῃ τὰ τελευταῖα εὐρή-
ματα, ἔλαβε μεθ' ἐαυτοῦ μετὰ τὴν ἀναχώρη-
σιν τοῦ διαφόρου σπουδαζόμενου. Ἐπὶ ἔλα-
σαν ὅμως ὅτι τοῖς ἐβδόμῃ διαβεβαίωσε, ὅτι τὰ
καθαλαφθέντα, μεταφέρονται εἰς Ἀθήνας ὅπως
καθαρισθῶσι, καὶ οὐχὶ ὅπως φυλακισθῶν ἐν
τοῦ τόπου εἰς δὲ ἀφαιρῶνται καὶ ἐκείνῳ
κεκαλυμμένα τῶς χυλιδριῶδες. Τότε ποῦ
τί ἡ σύστασις μουσείου! Ἐν τούτοις οὐδεὶς
πιστεῖται ὅτι θὰ εὐρήθῃ ποτε Κυβέρνησις τό-
σον ἀστοργὸς, ἀδίκος καὶ αὐθαγῆς, νὰ ἐπι-
τρέψῃ, ὅστε βέβηλος χεῖρ ν' ἀρπάξῃ καὶ με-
ταγράψῃ ἀλλοῦ ἱερὰ ἀντικείμενα, εἰ τὸν
κεφαλῆλιον τοῦ εἰς τὴν ἀρχαιοφίαν περιηρο-
τέρου ματεῖον τῶν Δελφῶν ἀνηκόντων μαν-
τεῖον, τὸ ὅποιον ἔσχε τοιοῦτον μεγαλῆτον καὶ
τοιούτην δόξαν καὶ φήμην, ὅστε καὶ εἰς τὴν
ἀρχαιοφίαν προσελίκεν ἀπὸ τὸν κόσμον ἅπαν-
τας εἰς αὐτὸ προσκυνήσαντες καὶ πλοῦτον, καὶ
ἦδη δι' αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα προσέρχονται
ἐκαστοτε ἐπισκέπται οἱ ἐξωγῆτοι, καὶ τὰ
καταστρέφει πλείον τοῦ μουσείου τοῦτο καὶ τοῦ
Δελφοῦς κενὴν λείψιν. Ὁ κ. Πετρίδης, ὁ τὸ ὑ-
πουργεῖον τῆς Παιδείας εὐλαδὸς διειδυτῶν,
ὡς καὶ πᾶς ἄλλος, δὲν ἔ' ἀνεγνῇ βεβαίως δὲ
ἀκριβεστῆ οὐδ' ἐλάττωστον ἐκ τῶν ἐν Δελφοῖς
ἀντικειμένων ἀνεπαρκείας.

Τὸν πόπον αὐς ἐμάστιξεν τὸν χεῖμας ἡ
Ἰφλουέντζα, ἀποστείλασα ἱκανούς εἰς τὸν
ἄδων ἡδὴ παρουσιάσθη εἰς τὸν ἄδων Ταρ-